

teressant for dem at profilere sig på, er, at man i forbindelse med årets finanslovforhandlinger kan få afsat penge til alle mulige ønsker fra Dansk Folkeparti, og at man så gerne gør det på bekostning af kommunernes principielle frihed til at foretage vurderinger efter lokale demokratiske sammensætninger og udtryk. Det er sørgeligt, at det er gået sådan med Venstre og Konservative.

Derfor finder vi det enormt ærgerligt, at det er grundlaget for de kommende år i dansk kommunalpolitik. Vi vil fortsat appellere til, at regeringspartierne bliver klogere og forsøger at komme ud af den her situation. Lovforslagene er jo ikke vedtaget i Folketinget endnu, og der er faktisk tid til at rebe sejlene.

Vi har fra flere partiers side i Kommunaludvalget foreslået, at man udsatte lovgivningen i forbindelse med L 172, L 173 og L 174 til efter sommerferien, indtil man havde haft de kommende forhandlinger med de kommunale organisationer, af den simple grund, at de kommunale organisationer jo godt ved, at de står med ryggen mod muren og en pistol for tindingen og jo derfor også har udtrykt, at de sådan set er klar til at aftale et system, også justeringer af aftalesystemet, der kunne betyde, at man fremtidig kunne sikre sig en endnu mere minutøs aftaleoverholdelse.

Vi har foreslået det over for velfærdsministeren, men velfærdsministeren har i et svar til Kommunaludvalget sagt, at det agter hun ikke at kigge på. Det er jo i virkeligheden udtryk for, at man så heller ikke vil give kommunerne den chance, der er, for at aftale sig frem til en ny måde at gøre det på. Det er ærgerligt, og det er udtryk for, at regeringen ikke vil det.

Kl. 17:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Line Barfod som ordfører.

Kl. 17:01

(Ordfører)

Line Barfod (EL):

Det velfærdssamfund, vi havde fået bygget op i Danmark, var i høj grad bygget op på baggrund af det kommunale selvstyre, altså at man ude i de enkelte kommuner, amter havde vurderet, hvad det var, man ønskede, havde tilrettelagt velfærden, havde sørget for at udvikle løbende ud fra de ønsker og prioriteringer, som borgerne kom med.

Det ønsker regeringen og måske også Dansk Folkeparti jo at lave om på. Regeringen har en meget klar strategi, som beskæftigelsesministe-

ren et par gange åbent er kommet til at fortælle om, om at man ønsker at skabe et nyt Danmark. Man ønsker at flytte penge, indflydelse, magt, hele den måde, samfundet er indrettet på fra vores fælles demokratisk styrede over til det private markedsstyrede. En væsentlig måde at gøre det på, er jo at undergrave det kommunale selvstyre. Det har man dels gjort med kommunalreformen, der væsentligt har indskrænket det kommunale selvstyre, dels med det jerngreb, man har lagt om kommunernes og regionernes økonomi. For det er jo ikke rigtigt, når det her gentagne gange er blevet sagt, at der er tale om en fri forhandling mellem to ligeværdige parter.

Vi har tidligere under lignende debatter i Folketinget meget klart fået bekræftet både fra ordførere og fra den tidligere finansminister, at for så vidt angår den økonomiske ramme, er der tale om et diktat. Det er ikke sådan, at kommunerne kan sidde og forhandle med finansministeren om, hvor mange penge der er til rådighed. Nej, selve rammen er et diktat. Så kan man forhandle lidt om, hvordan pengene må fordeles inden for rammen. De seneste lovforslag, der er kommet, som også andre ordførere har været inde på, betyder jo, at bare man overskrider med 1 kr., så skal man betale dummebøder til finansministeren. Vi havde det meget tydeligt, som fru Özlem Sara Cekic var inde på, da vi havde samråd med velfærdsministeren i forgårs om de sociale udgifter, hvor regeringen blev ved med at sige, at der skal bruges flere penge på det sociale område, på forebyggelse, på anbringelse af børn osv., men hvis kommunerne så vil leve op til det, vil de blive straffet af regeringen, fordi de så bryder det udgiftsloft, som regeringen har fastsat. Og Dansk Folkeparti vil så være med til med den lovgivning at straffe kommuner for at yde en social indsats.

Vi ser også meget tydeligt i forhold til den igangværende konflikt, hvor regeringspartierne og Dansk Folkeparti fralægger sig ethvert ansvar og siger, at de ikke vil blande sig. Men det er jo regeringen og Dansk Folkeparti, der har blandet sig, som har fastsat de økonomiske rammer, og som har lavet en lovgivning, der gør, at det er finansministeren, der har vetoretten. Det er finansministeren, der har givet Kommunernes Landsforening lov til at indgå forlig med FOA, der brød rammen lidt, men det er også finansministeren, der har vetoret i forhold til, at Danske Regioner ikke kan få lov til at indgå en aftale med Sundhedskartellet, der bryder rammen. Så ansvaret ligger hos regeringen og Dansk